

Daniels bok - nummer seksten

Symboler

Jeff Pippenger

2023-12-11

Før vi tar for oss Daniels tredje kapittel, vil vi betrakte noe profetisk symbolikk som kan gjøre oss i stand til å forstå kapitlet mer fullt ut. Daniel, Hananja, Misjael og Asarja blir av Den Hellige Ånd benyttet til å fremstille bestemte profetiske symboler, ut fra den sammenheng de anvendes i. I det første kapitlet fremstilles de som fire fremragende menn, uten noe skille mellom dem, inntil slutten av kapitlet, hvor Daniel blir omtalt som en som hadde gaven til «å forstå alle syner og drømmer».

Når det gjelder disse fire barna, gav Gud dem kunnskap og innsikt i all lærdom og visdom; og Daniel hadde forstand på alle syner og drømmer. Daniel 1,17.

I kapittel én representerer de, som et symbol på «fire», Guds folk i de siste dager over hele verden. «Fire» er et symbol som betegner verdensomfattende utstrekning, og alle profetene taler om de siste dager. De fire verdige i kapittel én representerer Guds folk i de siste dager, og i vers sytten gjøres det for første gang et skille mellom Daniel og de tre verdige, noe som representerer symbolet på en «tre-og-en-kombinasjon».

Symbolet på en «tre-og-en-kombinasjon» finnes gjentatte ganger i det inspirerte ord. Det representerer flere sannheter, avhengig av sammenheng. Det representerer historien om de tre englers budskaper, som begynte ved «endetiden» i 1798, og som ender ved prøvetidens avslutning. Alle de tre budskapene var representert i den første engels bevegelse, og denne bevegelsen blir etterfulgt av den fjerde engel i Åpenbaringen atten; således en tre-og-en-kombinasjon.

I visse sammenhenger kan det representere bevegelsen knyttet til den første engels budskap i millerittisk historie med tallet én, i kombinasjon med bevegelsen knyttet til den tredje engels budskap med tallet tre. Slik kan «tre-og-en-kombinasjonen» også fremstilles som «én-og-tre-kombinasjonen». Den symbolske «tre-én-kombinasjonen» fungerer som et symbol enten ved at én går forut for tre, eller at tre går forut for én. I Nebukadnesars ovn, i Daniel kapittel tre, ser vi først de tre verdige menn, og deretter en fjerde, lik Guds Sønn.

Og disse tre menn, Sjakrak, Mesjak og Abed-Nego, falt bundet ned midt i den brennende ildovnen. Da ble kong Nebukadnesar forferdet og reiste seg hastig; han tok til orde og sa til sine rådgivere: Var det ikke tre menn vi kastet bundet ned midt i ilden? De svarte og sa til kongen: Det er sant, konge. Han svarte og sa: Se, jeg ser fire menn gå løse omkring midt i ilden, og det er ingen skade på dem; og den fjerdes skikkelse er lik Guds Sønn. Daniel 3:23–25.

Det er utvilsomt både en fullkomment guddommelig grunn og et nøyaktig historisk faktum som ville kunne opplyse oss om hvorfor Daniel ikke var representert ved tilbedelseshandlingen for gullbildet i kapittel tre, men én profetisk grunn er at dersom Daniel hadde vært til stede, ville han ha ødelagt den profetiske symbolikken i kombinasjonen av de tre og den ene i ildovnen. Med

Gideon var det Gideon og hans tre flokker på hundre menn. Kristus var ofte sammen med tre disipler.

Og seks dager deretter tok Jesus med seg Peter og Jakob og Johannes, hans bror, og førte dem opp på et høyt fjell, hvor de var for seg selv. Og han ble forklart for deres øyne; hans ansikt skinte som solen, og hans klær ble hvite som lyset. Matteus 17:1, 2.

Én-og-tre, eller tre-og-én; det er det samme symbolet, for de representerer alle et eller annet profetisk element i de siste dager, og de siste dager er dommens dager. Domsdagene begynte i 1798, med kunngjøringen om at den undersøkende dom skulle ta til 22. oktober 1844. Og dommens dager fortsetter inntil menneskets prøvetid begynner å avsluttes ved den snart kommende søndagsloven, idet Guds fullbyrdende domshandlinger begynner og gradvis tiltar inntil prøvetiden fullstendig avsluttes og de sju siste plagene finner sted. Ved Nebukadnesars ildovn representerer de tre trofaste, som deretter fikk selskap av Kristus, banneret. Ved innvielsen av gullbildet var alle de nasjoner som utgjorde Nebukadnesars rike, til stede.

Og han skal løfte opp et banner for folkene langt borte og skal pipe på dem fra jordens ende; og se, de skal komme med hast, hurtig. Jesaja 5:26.

Daniels fangenskaps sytti år er et annet vesentlig symbol som må erkjennes, og det finnes gjentatte ganger i det inspirerte ord. Tiden fra Jojakim til Kyros representerer de bokstavelige sytti årene av Daniels fangenskap. I Andre Krønikebok representerer de sytti årene den perioden da landet skulle hvile og nyte sine sabbater. I Jesaja tjuetre representerer de sytti årene De forente staters historie fra 1798 og frem til søndagsloven, og ved å gjøre det representerer de også de parallelle historiene til republikanismens horn og den sanne protestantismens horn. Søster White knytter de sytti årene til de ett tusen to hundre og seksti årene av pavemaktens mørke middelalder.

«I dag står Guds menighet fritt til å føre den guddommelige planen for frelsen av en fortapt menneskeslekt fram til fullendelse. I mange århundrer led Guds folk under en innskrenkning av sine friheter. Forkynnelsen av evangeliet i dets renhet var forbudt, og de strengeste straffer ble rammet mot dem som våget å være ulydige mot menneskers påbud. Som en følge av dette lå Herrens store moralske vingård nesten helt udyrket. Folket ble berøvet lyset fra Guds ord. Villfarelsens og overtroens mørke truet med å utslette kunnskapen om den sanne religion. Guds menighet på jorden var i sannhet i fangenskap under denne lange perioden med nådeløs forfølgelse, slik Israels barn ble holdt fanget i Babylon under landflyktighetens tid.» Prophets and Kings, 714.

Når det først er forstått at de sytti årene som symbol også representerer de ett tusen to hundre og seksti årene i mørketiden, da utvider illustrasjonen av de «tre og et halvt år», eller «førtito måneder», eller «en tid og tider og en halv tid», som symbolsk representerer mørketiden, betydningen og anvendelsen av de symbolske sytti årene.

I Daniels bok blir de sytti årene identifisert som perioden fra bemyndigelsen av det første budskapet og frem til dommen. Denne perioden finnes i enhver hellig reformbevegelse, og dermed representerer de sytti årene andre sannhetslinjer som ikke fremhever tideelementet, men behandler periodens hensikt. For eksempel blir perioden på sytti år fremstilt av Malaki som den tiden da

paktens budbærer renser Levis sønner. Søster White knyttet Malakis renselse av levittene til Kristi to tempelrenselse. Den samme perioden er beseglingstiden for de hundre og førtifire tusen. Det er også perioden da sildigregnet gradvis blir utøst. Den samme perioden er også prøvetiden for dyrets bilde, som leder til dyrets merke. Perioden er også den profetiske «beredelsens dag», som leder til søndagsloven, som også er «sabbatens dag». Perioden inneholder tider med spredning og tider med samling, som begge er elementer av «de sju tider».

I Daniels bok er Jojakim et symbol på bemyndigelsen av det første budskapet. I forhold til de to kongene som følger etter ham, er han ganske enkelt den første av tre engler som leder frem til, og ender i, dommen. Kyros er et symbol ikke bare på søndagsloven, men han er også et «tegn» på utfrielse. Daniel er et element i kombinasjonen tre og én, og også en del av den firedobbelte verdensomspennende representasjonen av Guds folk. Daniel er også et symbol på Elias-budbringeren, og han er også et forbilde på Johannes i Åpenbaringsboken. Han er også et symbol på dem som mottar Guds segl. Navnet «Daniel» betyr «Guds dommer» eller «dommens Gud», og han er derfor et symbol på dommen, og også på Laodikea, for Laodikea betyr «et folk dømt» eller «et folk under dom». Laodikeas dom er til sist grunnlagt på deres forkastelse av den kunnskapen som er avseglet i Daniels bok.

Nebukadnesar er et symbol på både det republikanske hornet og det sanne protestantiske hornet i Amerikas forente stater, og han er også et symbol på Amerikas forente stater fra dens begynnelse til dens ende. Når vi kommer til Daniel kapittel fire og fem, vil vi finne at Nebukadnesar representerer «endetiden» i 1798, og Belsazar representerer søndagsloven. Nebukadnesar ble, ved slutten av «syv tider» med straff, en omvendt, lamlignende hersker, men hans sønn ender opp med å tale som en drage, like før sin ødeleggelse.

«Til Babylons siste hersker, liksom forbilledlig til dens første, var den guddommelige Vektors dom kommet: 'O konge, ... til deg blir det sagt: Riket er veket fra deg.' Daniel 4:31.» Prophets and Kings, 533.

Daniel kapittel én fremstiller historien om Millerittbevegelsen fra 11. august 1840 til 22. oktober 1844. Det fremstiller også perioden fra 11. september 2001 til søndagsloven. Det fremstiller også den første av de tre englebudskapene, som også utgjør et annet profetisk symbol på De forente staters historie fra 1798 til søndagsloven.

Kanskje den viktigste framstillingen i Daniels bok kapittel én er at den er det første som nevnes i den profetiske boken som består av Daniels bok og Johannes' åpenbaring sammen. Den er den første av tre profetiske prøver som en elev av profetien må mestre. Det er det som må «spises» for å bestå de følgende prøvene.

I Early Writings, som allerede er sitert mer enn én gang i disse artiklene, identifiserer søster White den tretrinns prøveprosessen i Kristi historie i ett avsnitt, og deretter identifiserer hun i det neste avsnittet den tretrinns prøveprosessen i millerittisk historie. Hun påpeker at de som på Kristi tid forkastet Johannes' budskap, ikke kunne ha nytte av Jesu lære. Det neste avsnittet gjør det mulig for den som ønsker å se, å forstå at den første prøven for millerittene var William Miller, som søster White identifiserer som forbildegjort både ved Johannes døperen og Elia. Disse to vitnene

om den første prøven fastslår at Daniels bok kapittel én er Elias-budskapet. Hvis kapittel én forkastes, kan det ikke være noen nytte av kapitlene to og tre.

Jesus og den annen engel fulgte Johannes Døperen og den første engel i deres respektive historier. Etter Jesus kom korsets dom, og den tredje engel ankom da den undersøkende dom begynte. Disiplenes skuffelse ved korset er et forbilde på den store skuffelse den 22. oktober 1844. Daniels første kapittel er Elia, slik han er framstilt ved Johannes Døperen og William Miller, men det kan ikke skilles fra kapitlene to og tre. Sammen utgjør disse kapitlene det evige evangelium, som alltid er et profetisk prøvende budskap i tre trinn, som frambringer og deretter skiller mellom to klasser av tilbedere. Derfor, dersom disse tre kapitlene skulle skilles fra hverandre, ville det være et annet evangelium.

Men om så vi, eller en engel fra himmelen, forkynner dere et annet evangelium enn det vi har forkynt dere, han være forbannet. Som vi før har sagt, så sier jeg nå igjen: Dersom noen forkynner dere et annet evangelium enn det dere har mottatt, han være forbannet. Galaterne 1:8, 9.

Daniel kapittel én bereder veien for at paktens budbærer brått skal komme til sitt tempel, og det fremstiller også røsten som roper i ørkenen. Ørkenen fremstilles som en tid med adspredelse, hvor helligdommen og hæren blir tråkket under fot. I Daniel kapittel én er Daniel i ørkenen, adspredt og gjort til slave. Budskapet i kapittel én bereder veien for budskapet i kapittel to, hvor Kristus renser og inngår pakt med Levis sønner. Levis sønner blir identifisert som symbolet på Guds utvalgte folk, for de stod trofast sammen med Moses i krisen omkring Arons gullbilde, og kapittel tre i Daniel er også krisen om gullbildet.

Sjadrak, Mesjak og Abed-Nego er lik levittene som på forhånd er blitt renset før prøven med den gyldne avguden, «dyrets bilde». Ved seremonien sørger Nebukadnesar for orkesteret, Tyrus' skjøge synger sangene, og frafalne åndelige Israel bøyer seg ned og danser deretter nakent til musikken rundt den gyldne avguden.

Daniels bok og Johannes' åpenbaring er den samme boken, og Kristus som Alfa og Omega avforsegler nå boken som fremstiller Jesu Kristi åpenbaring. Den aller første sannhet som Han legger i den boken, er de tre englers budskap. De tre første kapitlene i Daniel er de tre englers budskap. Sannhetene som er forbundet med disse tre englers budskap i Åpenbaringen kapittel fjorten, fullendes når det erkjennes at de først ble omtalt i de tre første kapitlene i Daniel. I Åpenbaringen fjorten blir de identifisert som det evige evangelium, og de flyr under himmelen og kjennetegner således budskapet som blir forkynt for hele verden i de siste dager. I Daniels tre første kapitler blir erfaringen til de menn og kvinner som bærer dette budskapet til verden, framstilt. Åpenbaringen fjorten er den ytre sannhetslinjen, som ved symboler fremstiller de tre englers budskap. Det evige evangelium, og budskapet til hver av de tre englene, fullendes ved den indre sannhetslinjen som er representert i Daniels tre første kapitler.

De tre første kapitlene representerer mange vidunderlige sannheter, og én av disse sannhetene er at de tre budskapene utgjør en tredelt prøvningsprosess bestående av en kostprøve, etterfulgt av en synsprøve, som etterfølges av en lakmusprøve. Det finnes utvilsomt også andre måter å betegne

disse tre prøvene på, men disse betegnelsene kan lett ses i kapittel én, og de kan igjen ses i kapitlene én til tre. De tre kapitlene må erkjennes samlet som ett symbol.

«Det første og det andre budskapet ble gitt i 1843 og 1844, og vi står nå under forkynnelsen av det tredje; men alle tre budskapene skal fremdeles forkynnes. Det er nå like vesentlig som noensinne før at de blir gjentatt for dem som søker etter sannheten. Med penn og røst skal vi la forkynnelsen lyde, idet vi viser deres rekkefølge og anvendelsen av profetiene som fører oss frem til den tredje engels budskap. Det kan ikke finnes et tredje uten det første og det andre. Disse budskapene skal vi gi til verden i publikasjoner, i foredrag, idet vi i den profetiske histories linje viser de ting som har vært, og de ting som skal komme.» Selected Messages, bok 2, 104, 105.

Det har ingen betydning om det bare var én dag, eller én uke, eller tjue år mellom den faktiske historien i kapittel to og tre; de illustrerer symbolsk den progressive prøvingen gjennom tre prøver. Nebukadnesar ble blendet og forundret over at Gud, gjennom profeten Daniel, kunne kjenne hans drøm og gi en så treffende tydning av drømmen at den bare kunne forstås som sannhet. Likevel sviktet Nebukadnesar i kapittel tre den andre prøven i kapittel to, for han besluttet å sette sitt eget hovmodige menneskelige begjær over den vidunderlige manifestasjonen av Guds kraft, som åpenbarte den guddommelige betydningen av den hemmelige drømmen.

Ved å reise gullstøtten i kapittel tre bestod han ikke den tredje ildprøven. Sjadrak, Mesjak og Abed-Nego bestod ildprøven. Nebukadnesar mottok dyrets merke, og de tre trofaste mottok Guds segl. De tre første kapitlene i Daniel må forstås i sammenhengen med de tre englers budskap i Åpenbaringen fjorten. Så enkle som de tre kapitlene er, for de er så tydelige at de ofte brukes som fortellinger for kristne barn, representerer de i virkeligheten kanskje de mest dypsindige tre kapitlene i Guds Ord.

Vi vil fortsette med Daniels bok kapittel tre i neste artikkel.

«Den forfengelige ærgjerrighet og undertrykkelse som kom til syne i den kurs den hedenske kongen, Nebukadnesar, fulgte, blir og vil fortsatt bli åpenbart i vår tid. Historien vil gjenta seg. I denne tidsalder vil prøven stå på spørsmålet om sabbatshelligholdelse. Det himmelske univers ser mennesker trække på Jehovas lov, gjøre Guds minne, tegnet mellom ham og hans budholdende folk, til en intet verd ting, noe som skal foraktes, mens en rivaliserende sabbat blir opphøyet slik det store gullbildet ble det på Duras slette. Mennesker som gjør krav på å være kristne, vil oppfordre verden til å holde denne falske sabbaten som de har laget. Alle som nekter, vil bli stilt under undertrykkende lover. Dette er lovløshetens mysterium, uttenkt av sataniske redskaper, satt i verk ved syndens menneske.» The Youth's Instructor, 12. juli 1904.